

Visiem komunistiem jāmācās

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Statuti prasa, lai katrs tās biedrs nemīgi celtu savu apzinīgumu, apgūtu marksisma-lenīnisma pamatus. Mūsu partija gādā un rūpējas, lai ikviens komunistu varētu papildināt savas politiskās zināšanas gan pulciņos, skolās un semināros, kā arī patstāvīgi mācoties.

Šīnī mācību gadā mūsu rajonā ir organizēti vispusīgi partijas izglītības tīkli, kurā ietilpst vairāk nekā 40 dažādu politpulciņu un semināru. Par pulciņu un semināru vadītājiem izraudzīti sagatavoti propagandisti. Lai darbs pulciņos noritētu organizēti un klausītāji vienmēr nodarbināti ierastos sagatavojušies, parte jārūpējas arī partijas pirmorganizācijām.

Maz par komunistu mācībām interesējas rūpnīcas „Vulkans” partijas pirmorganizācija. Rūpnīcas politpulcinā, kuru vada propagandists b. Skude, nodarbināts notiek reti, bet partijas pirmorganizācijas birojs un sekretars b. Pščenko ar to samierinās.

Nevērtīgi pret politiskām mācībām izturas rajona patērētāju biedrību savienības komunisti bb. Leonovs un Gulbinskis. Komunisti Leonovs šīnī mācību gadā ne reizi nav ieradies uz politpulciņa nodarbināt, bet b. Gulbinskis pat jūtas ļoti apvainots, kad viņu uzaicina uz mācībām.

Vairāk kā 2 mēnešus komunistu mācības „organizē” rajona izpildu komitejas partijas pirmorganizācijā (pirmorganizācijas sekretars b. Ploters), bet vēl līdz šai dienai mācības nav uzsāktas. Pirmorganizācijas komunisti bb. Geide, Baško un Dziesma arī šīnī mācību gadā, tāpat kā iepriekšējā, nekur nemācās. Pavisam nedisciplinēti pret politmācībām izturas milicijas darbinieki partijas pirmorganizācijas komunisti A. Jašina, A. Druzs. Šīnī mācību gadā viņi politmācības vēl nemaz nav apmeklējuši.

Nevarētu teikt, ka par komunistu mācībām nerūpējas Rūp kombināta pirmorganizācijas sekretars b. Gausmanis. Viņš un vairāki citi šīs pirmorganizācijas komunisti aktīvi piedalās politmācībās. Bet arī šajā pirmorganizācijā bija izņēmums — komunisti Isaievs, kurš uz politmācībām neierādās. Toties pirmorganizācijai daudz nācās ar viņu nodarboties, jo b. Isaieva uzvedība nebija komunistu cienīga.

Partijas pirmorganizācijām jāvēlta vislielākā uzmanība komunistu mācībām. Politpulciņu darbs jāapspriež pirmorganizāciju sapulcēs. Jāinteresējas par ikkatru komunistu, kā viņš paaugstina savas politiskās un vispārējās zināšanas. Pret tiem, kuri nemācās, jāvēršas ļoti stingri. Tikai tā varēsīm izpildīt partijas Statutu prasības un audzināt komunistus ar augstu apziņu un dziļām teoretiskām un praktiskām zināšanām, kas spējīgi veikt mūsdienu lielos uzdevumus.

V. Ādamsons, partijas rajona komitejas politiskās izglītības kabineta vadītāja

VISU ZEMJU PROLETARIEŠI, SAVIENOJIEK!

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas Kuldīgas rajona komitejas un Kuldīgas rajona izpildu komitejas laikraksts

13. gads
№ 148 (2037)

Svētdien, 1957. g. 22. decembrī

Maksā 15 kap.

Kuldīgas rajona Darbaļaužu deputātu padomes ZIŅOJUMS Par tautas tiesas vēlēšanu rezultātiem Kuldīgas rajonā

Saskaņā ar „Nolikumu par Latvijas PSR tautas tiesu vēlēšanām” 54. un 57. p., apgabala balsu skaitīšanas komisija, pamatojoties uz vēlēšanu iecirkņu balsošanas protokoliem, konstatēja:

ka rajona tautas tiesas vēlēšanās 1957. gada 15. decembrī no rajonā esošiem 21.963 vēlētajiem tautas tiesas vēlēšanās

piedalījušies 21.952 vēlētaji.

Par tautas tiesnesi nodotas 21.928 balsis un par tautas piesēdētājiem nodotas 21.938 balsis, vai 99,80 proc. no visām nodotām balsīm.

Par tautas tiesnesi ievēlēja PĻAVĀNE, Tekla Antona m., bet par tautas piesēdētājiem:

1. Upleja, Marta Jāzepa m.
2. Zoss, Grieta Kriša m.
3. Barons, Viktors Kriša d.
4. Kaska, Jēkabs Teņa d.
5. Balodis, Juris Mārtiņa d.
6. Jansons, Heinrichs Kārļa d.
7. Zudiņa, Valija Pētera m.
8. Meņģis, Voldemars Ādama d.
9. Zandmans, Arnolds Indriķa d.
10. Neimane, Elvira Jāņa m.
11. Magonis, Kristaps Pētera d.
12. Sāna, Anna Jāņa m.
13. Zalcmane, Vilma Jēkaba m.
14. Dergačova, Anna Ādama m.
15. Kāpostiņa, Katrīna Anša m.
16. Frīdrihsone, Alma Kārļa m.
17. Froļcova, Anna Alfrēda m.
18. Sproģis, Jēkabs Matisa d.
19. Slipiņa, Zelma Aleksandra m.
20. Kaminskis, Jānis Andreja m.
21. Popmeckis, Jēkabs Bērtuļa d.
22. Ivanova, Lina Jāņa m.
23. Dupats, Jānis Pētera d.
24. Rozentāls, Frīdrihs Kriša d.
25. Strazds, Voldemars Mārtiņa d.
26. Pupaine, Ausma Jura m.
27. Zveja, Vilis Miķeļa d.
28. Strautmanis, Jānis Kriša d.
29. Jaunbelzējs, Frīdrihs Frīdriha d.
30. Vilnītis, Jānis Anša d.
31. Baltiņš, Kārlis Jāņa d.
32. Bērica, Zēnija Jura m.
33. Doniņa, Roze Jāzepa m.
34. Zirnīs, Heinrichs Jēkaba d.
35. Jansons, Krišs Miķeļa d.
36. Valtere, Ārija Jēkaba m.
37. Junkure, Eleonora Andreja m.

38. Ullase, Melita Pētera m.
39. Doniņa, Erna Viļa m.
40. Mazzariņa, Velta Ernesta m.
41. Skude, Arvids Andreja m.
42. Gils, Ludvigs Kazimīra d.
43. Muižniece, Anna Gusta m.
44. Kuncitis, Jānis Ernesta d.
45. Stepanovs, Aleksandrs Vasilija d.
46. Reinholds, Harijs Ādama d.
47. Griņiņa, Elvira Jēkaba m.
48. Paldis, Aldonis Andreja d.
49. Gudermanis, Frīdrihs Hermana d.
50. Geide, Ieva Kriša m.
51. Baidiņa-Buļinovska, Valentina Jāzepa m.
52. Gausmanis, Frīdrihs Ernesta d.
53. Gutlands, Jānis Simaņa d.
54. Andersons, Frīdrihs Miķeļa d.
55. Mazais, Alisa Anša m.
56. Gžibovskis, Viktors Aleksandra d.
57. Upeniece, Alma Kriša m.
58. Bergers, Šlaums Lipmaņa d.
59. Valdmanis, Jānis Jēkaba d.
60. Podkalne, Marija Jēkaba m.
61. Bražis, Frīdrihs Kristapa d.
62. Neimane, Erna Jura m.
63. Skujans, Imants Frīdriha d.
64. Skābe, Augusts Jāņa d.
65. Grundmanis, Andrejs Grigorija d.
66. Trušina, Margarita Andreja m.
67. Cērps, Imants
68. Pavariņa, Rita Alfrēda m.
69. Kalanda, Vasilis Ivana d.
70. Bullis, Jānis Jēkaba d.
71. Silpiņš, Frīdrihs Jēkaba d.
72. Helvīgs, Jānis Jāņa d.
73. Dergačs, Timofejs Apatija d.
74. Altbergs, Jēkabs Kristapa d.

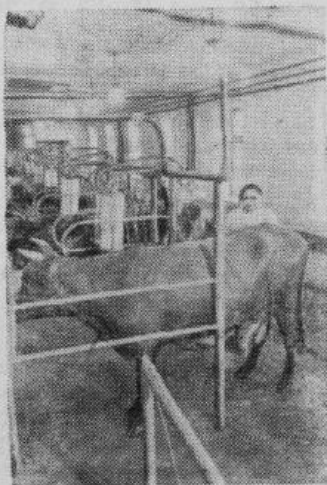
PADOMJU DZIMTENE

Kolchozu gada ienākums — 2 miljardi rubļu

Turkmenijas kolchozu gada ienākums, pēc aptuērā aprēķiniem, pārsniegs divus miljardus rubļu. Tas ir par 400 miljoniem rubļu vairāk nekā iepriekšējā gada. Daudzi Mari, Sārdžovs un Tašaujas apgabala kolhozi, nododot valstij kokvilnu, kokosus un lopkopības produktus, šogad ienēmuši 25 un vairāk miljonus rubļu.

Mechanizē lopu fermas

Odesas apgabals. Suvozeva rajona Staļina vārdā nosauktajā kolchozā lielu vērtību veido lopkopības fermu mehanizācija. Nesen nodeva ekspluatācija slaukšanas telpu 12 govim. Tā apgādāta ar jaunāko tehniku.

Attēls: Staļina vārdā nosauktā kolchoza jaunā slaukšanas telpa.

Viņi dzimuši 1853. gadā

Nesen Voronežas apgabala Liskinas rajona Kuibiševs vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieks Jakovs Kolesņikovs kļuva 104 gadus vecs. Viņš vēl ir mozs, labi redz un dzird un ir kolchoza labākais zirglietu meistars.

Kaimiņos — Nikolajevskas ciemā dzīvo Kolesņikova vecais draugs — Trofims Kuviškins, kas arī nesen pārkāpa 105. mūža gada sliekšni. Kuviškins saņem no PSKP XX kongresa vārdā nosauktā kolchoza personālo pensiju. Biedram Kuviškinam ir liels pēcnācēju pulks: divi dēli un divas meitas vecumā no 60—80 gadiem, 23 mazdēli un mazmeitas, 25 mazmazbērni un 3 mazmazmazbērni. Lielākā daļa no viņiem strādā kolchozā un mašīnu—traktoru stacijā.

Par godu
LKP XV
kongresam
Darbs sokas

Attēls: b. Ezermālis pie pārbaudāmā traktora motora.

Ziemas dienās ne uz mirkli nenorimst darba dūna Kuldīgas MTS mehaniskajās darbnīcās. Tur mehanizatori remontē traktoros, sējmašīnas un citu inventāru. Stādoties socialistiskajā sacensībā par Latvijas KP 15. kongresa cienīgu sagatavošanu, mehanizatori apņēmās šā gada traktoru un piekabes inventāra remonta plānu izpildīt pirms termiņa.

Kādi ir panākumi? Kā pastāsta darbnīcas vadītājs b. Umbrāsko, no šajās ceturksnī plānotiem 28 traktoriem 24 ir izremontēti un nosūtīti uz kolchoziem, bet pārējo četru remontu pabeigs šajās dienās.

Arī piekabes inventāra remonta plānu mehanizatori izpildījuši šajās dienās. Šo panākumu kaudzināšanā daudz darījuši atslēdznieki bb. Gruntipis un Ola, motorpiestrādes stenda vadītājs Voldemars Ezermālis un daudzi citi.

A. Krauja

Sviesta ražošanas palielināta divkārtīgi

Stādoties socialistiskajā sacensībā par Latvijas KP 15. kongresa cienīgu sagatavošanu, no dienas dienā labus panākumus darbā gūst Kabiles pienotavas kolektīvs.

Sviesta ražošanas gada plānu kabilnieki bija izpildījuši līdz 1. oktobrim, bet tagad virs plāna devuši 20 tonnas sviesta. Salīdzinot ar 1956. gada plānu, šogad sviesta ražošana ir dubultojusies. Viss ražotais sviests ir augstākā labuma. Decembra sākumā pienotavas strādnieki izpildījuši arī piena sagādes un kazeīna ražošanas plānus.

Labus panākumus Kabiles pienotava guvusi pašizmaksas pazemināšanā. Tā III ceturksnī ražotās produkcijas pašizmaksas pazemināta par 5,5 procentiem un no gada sākuma dota valstij virsplāna peļņa par 20.000 rubļiem.

A. Alksnis

No pārskata un vēlēšanu sapulcēm komjaunatnes pirmorganizācijās

Komjaunieši vērtē darbu

Šajās dienās notika komjaunatnes pirmorganizācijas pārskata un vēlēšanu sapulce Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā. Tajā komjaunieši rezumēja paveikto, iztirzāja pieļautās kļūdas, pārrunāja turpmāk veicamos pasākumus.

Pirmorganizācijas sekretare b. Rozentāle ziņojumā atzīmēja, ka daudzi komjaunieši labi strādājuši, lai vairētu sava kolchoza labklājību. Lopkopec-slaucēja Lilija Smilškalne līdz 1. decembrim no katras govs izslaukusi 1805 kg piena un savā piefermas laucīnā izaudzējusi 6 t lopbarības sakņu.

Jaunā cūkkopec b. Putniņa, apkopjot 20 cūkas, panākusi

dzīvsvāra pieaugumu dienā naktī 651 g. Bez tam viņa apkopj 7 sivēnu mātes, iegūstot no katras un saglabājot 17 sivēnus.

Labus panākumus darbā guvušas arī jaunās lopkopes Austra Kalniņa un Milda Janšone, kuras bija rajona otrā jauno lauksaimniecības pirmindnieku salidojuma delegātes.

Komjaunieši jau uzņēmies jaunās saistības. Tā komjauniete Immere apņēmusies 6 mēnešos izaudzēt 30 cūkas no 80 — 100 kg katru. Visi pirmorganizācijas biedri apņēmušies piedalīties kukuru audzēšanā, apkopjot 1,5 ha.

Visos pasākumos komjauniešus atbalstījusi kolchoza valde, partijas pirmorganizācija.

Kā trūkums atzīmējams tas, ka komjaunieši maz interesējas, lai pienācīgi būtu iekārtots tautas nams. Tajā vienmēr auksts, vairākiem logiem izsistas rūtis. Arī par Ēdoles parka uzturēšanu kārtībā nepieciešami parūpēties. Vasarā pa to brauc ar pajūgiem, automašīnām, pat traktoriem. Vasarā tur ierodas daudz ekskursantu, un tāpēc ar jauniešu ierīsmi parkā jāierīko celiņi, puķu dobes.

A. Riežnieks,
rajona komjaunatnes komitejas
instruktors

IZKOPT LOPU ŠKIRNĪBU

Lai varētu izdarīt vaislas dzīvnieku izlasi un novērtēšanu, dzīvnieki ik gadus rudenī jābonitē. Kuldīgas MTS zonas kolchozos lopu bonitēšana pēdējo reizi ir izdarīta 1955. gadā un 1957. gadā to veica nepilnos apmēros. Pilnīgi veica tikai vaislinieku — bulļu un kuļu bonitēšanu, bet govju — tikai vienā kolchozā — „Leņina ceļš”. Galvenokārt te vainojamas kolchozu valdes, kuras nenosūtīja vasarā savus lauksaimniecības specialistus uz liellopu un cūku bonitēšanas kursiem Sabīlē.

Pavisam Kuldīgas MTS zonas kolchozos tika bonitēti 82 bulļi, tai skaitā 61 tīršķirnes un 21 krustojuma bullis.

Cūku kopskaits pie bonitēšanas sasniedza 41, tai skaitā 40 kuļi — vaislinieki. No bonitētiem kuļiem 12 ir tīršķirnes.

Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā, „Cīņa” un „Latvijas strēlniekā” ir šķirnes liellopu fermas. Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā no 180 govīm tīršķirnes pēc pēdējiem bonitēšanas datiem pašreiz ir 8.

Otrajā šķirnes liellopu fermā kolchozā „Cīņa” ir vaislinieki — bulļi, tai skaitā divi tīršķirnes ar kopnovērtējumu E klasē un viens krustojuma bullis ar kopnovērtējumu 2. klasē. Pēc 1955. gada govju bonitēšanas pārskata šajā kolchozā no 145 govīm ir 7 trešās grupas krustojuma govis un pārējās zemākas pakāpes krustojuma. Tomēr nepieļaujami, ka šķirnes fermā atrodas krustojuma bullis.

Trešajā šķirnes govju fermā — kolchozā „Latvijas strēlnieks” ir trīs vaislinieki. Visi ir tīršķirnes. Pēc kopnovērtējuma viens no tiem ir vienīgais bullis visā zonā ar E-rek. klasi. Pārējie E klases. Pēc 1955. gada bonitēšanas pārskata no 119 govīm kolchozā 11 tīršķirnes govis. Bez tam tīršķirnes vēl ir 29 grūsnās teles un 13 teles, kuras vēlcakas par gadu.

Visās trijās šķirnes fermās strādā kontrolasistenti.

No vaislinieku bonitēšanas rezultātiem redzams, ka māļlopu šķirības izkopšanas un ganāmpulka kvalitātes uzlabošanas darbs Kuldīgas MTS zonas kolchozos ir neapmierinošs. Vispirms liels ir krustojuma bulļu procents — 27,7 proc. un no 40 nobonitētiem kuļiem 12 ir tīršķirnes un pārējie 70 proc. ir krustojuma.

Ar vaislas bulļiem vissliktāk ir kolchozos „Proletarietis”, Mičurina vārdā nosauktajā, „Aktivists”, Ždanova vārdā nosauktajā, „Brīvais ceļš”, „Jaunā gvarde”, kur daudzi vaislinieki ir bezšķirnes, cēlušies no saimniecībā esošiem mazproduktīviem priekštečiem. Dažos kolchozos, kā „Jaunā gvarde”, „Padomju Latvija”, „Spars” skaitās gan tīršķirnes vaislinieki, bet neatbilst saimnieciskam ražošanas virzienam. Šajos kolchozos 1956. gadā arī bijis samērā liels govju ālavības procents. Piemēram, „Padomju Latvija” 1956. gadā govīm ālavības procents bija 24,4 proc., lauksaimniecības arteli „Jaunā gvarde” — 15,2 proc. Vislielākais govju ālavības procents 1956. gadā bija kolchozos Mičurina vārdā nosauktajā — 33,9 proc., „Aktivists” — 28,7 proc., „Latvijas strēlnieks” — 27,4 proc., bet vismazākais ālavības procents — lauksaimniecības arteli „Leņina ceļš” — 2,3 proc. Ar vaislas kuļiem vissliktāk ir kolchozos „Padomju Latvija”, „Sarkanā zvaigzne”, „Spars” un Ždanova vārdā nosauktajā. Minētajos kolchozos nav neviena tīršķirnes kuļa, tie visi izaudzēti saimniecībā uz vietas, tāpēc iespējams, ka notiek tuvradnieciska pārošana, kas slikti atsaucas uz dzīvnieku attīstību un produktivitāti.

Zonas kolchozos atstāta novārtā tāda lopkopības nozare kā aitkopība. Nevienā kolchozā nav noorganizēta Latvijas tumšgalvju (LT) šķirnes aitferma. Aitkopībā vēl vairāk iespējams, ka notiek tuvradnieciska pārošana, jo netiek organizēta starpkol-

chozu teķu — vaislinieku apmaiņa.

Vairākos kolchozos vēl arvien netiek precīzi veikta zootehniskā lopu uzskaitē, jo no 18 zonas kolchoziem tikai 10 strādā kontrolasistenti. Vairākos kolchozos pat vaislinieki ir bez inventāra numura. Piemēram, Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā no 12 vaisliniekiem sešiem nav inventāra numura.

Lai izskaustu tuvradniecības jaunās sekas, kategoriski jānoliedz pašu saimniecības audzēto vaislinieku lietošana. Katrā kolchozā jāizveido šķirnes lopu kodols no labākiem šķirnes dzīvniekiem, no kuriem var atlasīt audzējamus jaunlopus ganāmpulka atjaunošanai un uzlabošanai.

Samērā augstvērtīgas govis ir Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā un „Latvijas strēlniekā”, no kurām var atlasīt labu ciltislopu kodolu. Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā govs Trese šīnī gadā izdevusi vairāk nekā 4500 liūru piena ar 4,1 proc. tauku saturu.

Šīnī gadā ciltisdarbs kaut cik notiek vienīgi „Traktoristā”, kas iegādāties divus vaislas bulļus un Latvijas baltās šķirnes kuļi.

Arī kolchozs „Komunars” šajā gadā iepirka vienu 1956. gadā dzimušu tīršķirnes bulīnu un 3 LT šķirnes teķišus.

Visiem lauksaimniecības specialistiem stingri jāraugās, lai visu sugu vaislinieki tiktu pareizi ēdināti un kopti. Visos kolchozos jābūt māļlopu lecinašanas plānam, nozīmējot, ar kādiem vaisliniekiem aplacinās. Jāraugās, lai vaislinieks būtu brīvs no tiem defektiem un trūkumiem, kuru paredzēts ganāmpulkā izkaust.

Gadījumos, kad dzīvnieki ievesti no citiem rajoniem, jānovieto karantēnā, jāziņo veterinārā vadītājam, lai izdarītu dzīvnieku veselības pārbaudi.

J. Vigulis,
MTS ciltislietu zootecniķis

Pārskats

par kuļšanas gaitu
rajona kolchozos uz
1957. gada 20. decembri

Vieta	Kolchozs	Nokultūrai augi un pāk- s- augi prec.
1.	„Socialisma ceļš”	98,8
2.	„Abava”	95,2
3.	„Brīvība”	92,8
4.	„Komunars”	90,6
5.	„Uzvaras karogs”	90,1
6.	„Grauds”	89,6
7.	„Padomju Latvija”	82,7
8.	„Traktorists”	82,5
9.	„Komunisma ceļš”	79,7
10.	„Uzvara”	73,1
11.	„Jaunā gvarde”	72,7
12.	„Imanta”	72,5
13.	„Leņina v. n.”	72,4
14.	„Sarkanā zvaigzne”	72,2
15.	„Kārļa Marksa v. n.”	66,1
16.	„Leņina ceļš”	64,3
17.	„Raiņa v. n.”	60,4
18.	„Lisenko v. n.”	59,5
19.	„Ždanova v. n.”	57,8
20.	„Spars”	56,5
21.	„Venta”	56,1
22.	„Brīvais ceļš”	55,5
23.	„Dzimtene”	54,0
24.	„Aktivists”	53,5
25.	„Proletarietis”	49,8
26.	„Latvijas strēlnieks”	49,6
27.	„Kurzeme”	43,5
28.	„Cīņa”	41,4
29.	„Sarkanais karogs”	39,8
30.	„Mičurina v. n.”	39,6
31.	„Boļševiks”	32,1
32.	„Kopdarbība”	31,4

Specialista padoms

Vērtīga lopbarība

Mūsu republikas spirta dedzinātāvis ik dienas uzkrājas ļoti daudz šķiedras, ko izlieto lopu barošanai. Prakse rāda, ka, izbarojot katrai govij 30—40 kilogramus šķiedras, piena izslaukumi celas par 3—4 kilogramiem.

Kolchozi un padomju saimniecības saņem desmitiem tonnu šās barības, taču ne katreiz to pareizi izlieto. Kā tad jāizbaro šķiedras? Lopi to vislabāk apgūst tad, ja to sajauc ar rupju barību. Salmus vai sienu sagriež, šo masu saber tvertnēs un aplej ar karstu šķiedru, kam piejauca nedaudz sāls un dzēstus kaļķus. Tvertni rūpīgi nosedz ar vāku un tur aizvērtu 3—6 stundas. Tā lopbarība kļūst miksta, un lopi to labprāt ēd.

Katrai govij dienā jāizbaro 4—5 kilogrami rupjās barības, līdz 10 kilogramiem šķiedras, 40 gramu vāramās sāls un 21 grams dzēstu kaļķu vai kalcija.

Šķiedru govīm var izbarot arī šķidrā veidā, taču tam ir jābūt svaigam un siltam.

Lopkopības fermu mechanizacija

Alūksnes mašīnu un traktoru stacijā noorganizēta speciala brigade darbietilpīgo procesu mechanizācijai lopkopības fermās. Brigade Jāņa Zvirgzdiņa vadībā gada plānu izpildījusi par 166 procentiem. Tā ierīkojusi kolchoza fermās elektriskos slaukšanas aparatus un barības sagatavošanas agregātus, mechanizējusi ūdens piegādi.

Pašlaik mehanizatori piedalās socialistiskajā sacensībā par godu Latvijas KP XV kongresam. (LTA)

Pa laikrakstā neievietoto materiālu pēdām

Ēdnīcai noteikts jauns darba laiks

Redakcija saņēma vairāku darbaļaužu vēstules, kurās tika rakstā, ka Kuldīgas patērētāju biedrības ēdnīcā № 1 neievēro darba laiku, ka bieži vien ēdnīca ir slēgta darba laikā.

Kuldīgas patērētāju biedrības valde redakcijai ziņo, ka sākot ar šā gada 12. decembri ēdnīcā № 1 darba laiks noteikts no pulksten 8—16.

Jauna fizikas nozare — radiospektrākopija

Attēlā: P. N. Lebedeva vārdā nosauktā fizikas instituta laboratorijas zinātniskā līdzstrādniece inženiere T. M. Muriņa darbā.

PSRS Zinātņu akadēmijas P. N. Lebedeva vārdā nosauktā fizikas instituta darbinieki atklājuši jaunu fizikas nozari — radiospektrākopiju. Ar radiospektrākopijas palīdzību iespējams izstudēt molekulas, atomu un kodola īpašības. Instituta zinātniskie darbinieki pagatavojuši specialu iekārtu, ar kuras palīdzību veic jaunos, interesantos mēģinājumus.

Radiospektrākopiju varēs pielietot vairākās rūpniecības nozarēs ķīmisko vielu savienojumu kvalitātes un kvantitātes analīzes noteikšanā.

Zootecniķis I. Zakis

Pilsētas dārzniecībā

Dārzniece b. Cērpiņa izlasa ciklamenes nosūtīšanai uz veikalu.

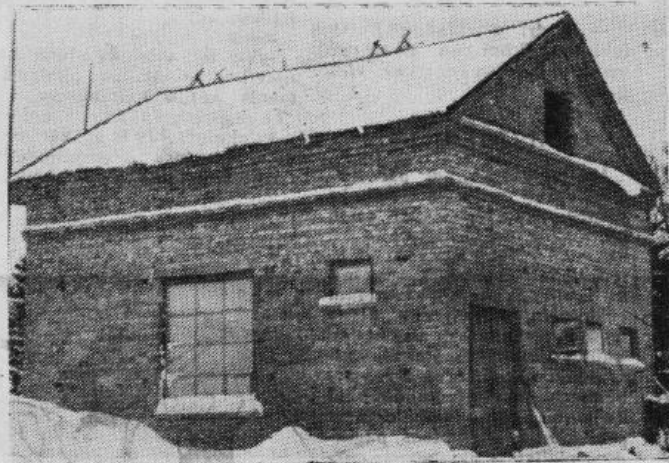
Arā daždien stindzina sals, sniega sega klāj pilsētu un laukus, bet aiz siltumnīcu logiem jau pavasaris. Tur dažādiem ziediem zied ciklamenes, kallas, zaļo hortenzijas, petunijas. Un ne tikai puķes — domāts arī par pirmajiem dārzeņiem. Kastītēs iesēti salāti, sīpoli lokiem.

...Šajā gadā Komunālo uzņēmumu dārzniecībā gūti labi panākumi. Pirmajā dārzniecībā vien gada plāns izpildīts ar uzviļu. Bez puķēm tur izaudzēja 8000 kg gurķu, 5000 kg kāpostu, 9300 dārzeņu dēstu, bet 4 vīnogu mājās ieguva turpat tonnu vīnogu.

—Sevišķi daudz puķu pārdevām rudenī, — saka 1. dārzniecības dārzniece b. Cērpiņa — Mārtiņprozes vien pārdevām ap 10.000 ziedu.

Daudz nodomu mums ir nākamajā gadā. Līdz šim esam pārdevuši vairāk nekā 100 podu ciklamenes, bet vismaz 1000 podu vēl būs. Uz 1. Maija svētkiem ziedēs arī hortenzijas.

No Jēkabpils pārvedām 2000 gladiolu sīpolu, pie tam tie ir 30 dažādu šķirņu, kuras mums agrāk nebija. Arī laukumā ir kādas 7 šķirnes. Ar Liepājas dārzniecību apmainīsim mārtiņprozes un krizantēmas. Esam sagādājuši dažādu ziemcīšu puķu sēklīnīkus, kā mīkleņu, iris,

5. dārzniecības jaunā centralās apķures ēka, no kuras apsildīs visas siltumnīcas.

flokšu, ziemas neļķu, zeltslotu un citus.

Nākamā gada sākumā pārdošim veikalā sīpolu lokus un salātus.

Rosme valda arī 5. dārzniecībā. Dārznieks b. Vilmanis, kuram jau vairāk nekā 50 dārzkopja prakses gadi, labprāt parāda savu „valstību”. Tiesa, ziemā tā aprobežojas tikai ar pāris siltumnīcām, bet ciklamenēm, petunijām un citām puķēm tur labi patīk. Piemēram, daudzos podiņos var saskatīt līdz 30 ciklamēņu ziedu un pumpuru.

—Ši jau ceturta „raža” no maija, — saka b. Vilmanis.

—Vispirms izaudzējam salātus un redīsus, pēc tam tomatus, vēlāk lielziedīgās krizantēmas un ziemas lefkojas un tagad ciklamenes.

Izrādās, ka lielziedīgās krizantēmas iepriekšējos gados nebija. Tāpat iegādāti 200 rožu stādi. Martā cer pārdo pirmos rožu ziedus. Arī no šīs dārzniecības vairāki simti ciklamēņu jau nopirkuši kuldīznieki. Un iepriecinoši ir tas, ka nākamajā gadā kuldīznieki būs vēl labāk apgādāti ar dārzeņiem un puķēm.

R. Rītums

Par kulturu tirdzniecībā

Redakcija šajās dienās organizēja reidu pa pilsētas veikaliem, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem, lai pārbaudītu, kāda ir tirdzniecības kultura. Publicējam daļu reida materiālu.

Tara, tara...

19. decembra pievakarē Kuldīgas patērētāju biedrības veikals № 6 pilns pircēju. Telpa šaura, un pircēji ir kā „silķes mucā”. Dažs piespiests pavirši nosegtai silķu mucai, kas neatrodas aiz letes, bet telpā, kur atrodas pircēji. Veikala daļā, kur stāv pircēji, novietoti arī maizes plaukti, bet zem tiem — kāpostu un citu produktu mucas. Plaukti aizsegti ar priekškaru, bet to apakšējie gali, kas skar kāpostu mucas, ļoti netīri.

Neskatoties uz to, ka veikals jau tā pārbīvēts, tā viens stūris vēl pilns ar tukšu pudeļu kastēm. Alus, kas nedaudz palicis pudelēs, rada nepatīkamus izgarojumus. Tas, sajaucoties ar kāpostu, silķu un citu tamlīdzīgu produktu „smaržu”, telpā rada tādugaišu, ka, kā saka, „var cirvi pakārt”.

Šķiet, Kuldīgas patērētāju biedrības vadošie darbinieki šajā veikalā iegriežas gaužām reti, jo pretējā gadījumā viņi redzētu, ka šeit nevar būt runas par kulturalu tirdzniecību.

Tukšu pudeļu kastes 19. decembrī atradās arī veikalā № 5 un vēl citos.

Nepatīkams skats atklājās piena produktu veikalā № 14. Veikalu vēl apmeklēja pircēji. Tiem nācās pa veikalu staigāt ļoti uzmanīgi. Vienā telpas pusē mazgāja tukšās piena kannas, kādēj grīda bija pārplūdusi ar netīru ūdeni. Arī otrs veikala stūris pilns ar tukšām piena kannām, kastēm.

Vai gan Kuldīgas patērētāju biedrības valde reizi par visām reizēm nevarētu nokārtot šo taras jautājumu?

Seit nepieciešams uzpost

Nemīlīgas ir tējnicas № 1 telpas. Taburetes pie galdiņiem kādreiz laikam bijušas baltas. Tagad vietām krāsojums nobrucis, tās zaudējušas balto krāsu un izskatās gaužām nepievilcīgas. Ja kafējniecā, restorānā, ēdnīcā galdiņi pārsegti ar baltiem galdautiem, tad šeit uz tiem vienkārša vasku drēbe. 19. de-

V. Kļava, F. Meldriņš

Vai jūs zināt, ka...

... Jelgavā pēc kara izveidots jaunais rūpniecības nozāres: mašīnbūvniecība, lauksaimniecības mašīnu būve, dzelzsbetona konstrukciju un būvdetaļu ražošana.

... salīdzinot ar 1951. gadu, produkcijas izlaide Jelgavas uzņēmumos palielinājusies: linu vērptuvē — sešas reizes, ādas fabrikā — divas reizes, konservu fabrikā — 17 reizes.

... 1940. gadā Latvijā bija 19 sanatorijas un 6 atpūtas nami. Tie bija paredzēti ma-

cembra pievakarē pelnu trauki uz galdiņiem bija ar papirosu galiem, sērkociņiem un pelniem pārpilni, kaut gan tējniecā apmeklētāju vairs tikpat kā nebija.

Vai gan telpa neizskatītos piemīlīgāka, ja arī šeit uz galdiņiem būtu tīri galdauti, vāzītes ar zaļumiem, glītas taburetes? Tāpat telpu nepieciešams biežāk vēdināt, jo gaiss ļoti „smags”.

Ļoti nepievilcīgas ir arī Komunālo uzņēmumu kantora dārzāju veikala telpas. Skurstenis viscaur notecējis, dzeltnis. Lieli mitruma plankumi rēgojas arī griestos. Neticami, ka Komunālo uzņēmumu kantoriem nav iespējams salabot jumtu vai griestus, lai pircējiem ik dienas veikalā nebūtu jāskatās uz šiem netīrajiem griestiem un skursteņiem.

Papīra «bads»

Kāda pilsone, stāudzoties vakarā mājās no darba, iegriežas veikalā № 4.

—Lūdzu iesveriet man 200 gramus sāļtito repģišu, — viņa saka.

—Dodiet papīru, — atbild veikalvedis b. Rieksts.

Pilsone steidzīgi pārbauda savu rokas somu, taču tur ir tikai niecīgs bloknotiņš, kura lapā reņģes ietīt nevar.

—Nu, iesveriet kādā mazā papīriņā kaut 100 gramus, — atkārtu lūgumu pilsone.

—Saku, ka man nav papīra, — atbild b. Rieksts.

Tā arī pircēja gaužām neapmierināta aiziet no veikala, vajadzīgo neiegādājusies.

Līdzīgs skats vērojams arī veikalā № 15 un dažos citos. Pircēji veikalos nevar iegādāties vajadzīgo tikai tādēļ, ka nenēsā līdzīgu papīru ruļļus, bļodiņas vai maisīkus. Nevainosim šeit pārdevējus. Kur lai viņi papīru ņem, ja biedrība to nedod?

Kuldīgas patērētāju biedrības valdei sen bija laiks gādāt, lai veikalos būtu iesaiņojamais papīrs un pircējiem nevajadzētu silķes neietītas likt kabatā vai rokas somā.

MTS, padomju saimniecību un MMS direktoru republikaniskā apspriede

Rīgā notika MTS, padomju saimniecību un MMS direktoru apspriede. Tās dalībnieki noklausījās un apsprieda republikas Lauksaimniecības ministra b. Nīkonova referātu par MTS, MMS un padomju saimniecību darba rezultātiem 1957. gadā un uzdevumiem 1958. gadā, kā arī Latvijas PSR Nopelniem bagātā agronoma b. Pommers koreferātu par ilggadīgo kultivēto ganību nozīmi un Latvijas PSR Nopelniem bagātā agronoma b. Šoāgers koreferātu, par produkcijas vienības pazīmkas pazemināšanu.

Referents b. Nīkonovs norādīja, ka šis gads ir bijis visu lauksaimniecības nozaru un vispār lopkopības straujās augšupejas gads. Iesaistījušies visas tautas sacensība par gaļas, piena un siera ražošanas palielināšanu uz vienu iedzīvotāju, lauku darbā audis guvusi iepriecinošus panākumus. Šā gada 11 mēnešos uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes jau iegūti kolchozos 189 centneri, bet pa-

domju saimniecībās — 210 centneri piena. Republikā uz vienu iedzīvotāju iegūti vairāk nekā 600 kilogrami piena, kas ir ievērojami vairāk nekā Amerikas Savienotajās Valstīs un Zviedrijā. Tagad mūsu uzdevums ir tuvākajā laikā panākt Dāniju piena ražošanā uz vienu iedzīvotāju. 1958. gadā mums jāpalielina piena izlase no katras govs par 400 — 450 kilogramiem.

Ievērojami palielinājusies gaļas un vispār cūkgaļas ražošana. Šā gada 11 mēnešos mūsu republikas kolchozi un padomju saimniecības nodevuši valstij par 37,5 procentiem vairāk gaļas nekā pērn. Pašlaik nobaro desmitiem tūkstošu cūku. Nākamgad mūsu lopkopjiem jānobraido arpus reizes vairāk cūku nekā šogad. Runādams par lopkopības turpmāko attīstību, referents izvirzīja uzdevumu krasi paplašināt kultivētās ilggadīgās ganības. Nākamgad tās jāpaplašina vismaz par 100 tūkstoš hektāriem un jāuzlabo to kopšana.

Referāta noslēgumā b. Nīkonovs aicināja MTS, padomju saimniecību un MMS direktorus un visus mūsu republikas lauksaimniecības darbiniekus darīt visu, lai 1958. gadā izpildītu socialistiskās saistības.

Biedrs Pommers savā koreferātā, atsaucoties uz Bauskas rajona kolchoza „Lielupe”, Talsu rajona kolchoza „Progress” un citu lauksaimniecības arteļu pieredzi, parādīja ilggadīgo ganību lielo nozīmi. Viņš uzsāka, ka republikas kolchozos un padomju saimniecībās vēl slikti izmanto ganības bekoncūku nobarošanai. Taču jāievēro, viņš norādīja, ka kultivētās ganības var dot angstu ražu tikai tad, ja tās pienācīgi kopj.

Par produkcijas pazīmkas pazemināšanu ceļiem savā koreferātā runāja b. Šoāgers. Viņš atzīmēja, ka katrā kolchozā un padomju saimniecībā ir visas iespējas krasi pazemināt izdevumus gaļas un piena ražošanai. Šai nolāķā jāpaplašina aļģu un pākšaugu kultūru sējumi un ilggadīgās ganības, cūku no-

barošana plaši izmantojot leto zaļbarību.

Debatēs runāja profesors b. Lejiņš, Saldus MMS direktors b. Židelis, Bauskas MTS direktors Krievlāns, padomju saimniecības „Saliņa” direktors b. Cabans, kolchoza „Mārupe” priekšsēdētājs b. Kalējs un daudzi citi.

Apspriedē plašu runu tēma PSRS lauksaimniecības ministrs b. Mackevičs. Viņš pastāstīja par tiem panākumiem, kādus mūsu tauta guvusi padomju varas 40. gados. Savas runas noslēgumā b. Mackevičs aicināja apspriedes dalībniekus vēltīt visas pāles tam, lai palielinātu šā gada rezultātus, lai vairāk mums būtu ilggadīgo kultivēto ganību, no kurām atkarīga lopkopības produktivitātes kāpināšana. Pēc tam viņš atbildēja uz daudziem jautājumiem.

Apspriedes darbā piedalījās PSKP CK Prezidijs, locekļa kandidāti, Latvijas KP CK pirmais sekretārs b. Kalnberziņš, Latvijas KP CK sekretārs un Latvijas PSR Ministru Padomes Priekšsēdētāja vietnieki. (LTA)

... 1940. gadā Latvijā bija 87 bērnu dārzi 5,5 tūkstošiem bērnu. Tagad bērnu dārzu skaits pieaudzis līdz 248.

... pēckara piecgažu laikā Latvijā uzcelts tūkstošiem dzīvojamu namu 1.800 tūkstoš kvadrātmētru kopplatībā.

(LTA)

Japanā pastiprinās streiku kustība

Pēdējā laikā Japanā pastiprinās streiku kustība, aptverot daudzas svarīgas rūpniecības nozares, tai skaitā mašīnbūvniecības, metālražošanas un citas.

Japanas darbaļaudis nelokāmi cīnās par savas materialās labklājības uzlabošanu. Ar sevišķu vīrišķību izceļas streikotāji kādā risu apstrādāšanas fabrikā Tokio. Šīs fabrikas strādnieki streiku uzsāka jau šā gada 28. martā. Streiks nav pārtraukts vēl līdz šai dienai.

Streikotājus atbalsta apkārtējo uzņēmumu arodbiedrības. Nesen fabrikas administrācija mēģināja salauzt streiku un pieņemt darbā streikotāju vietā streiklaužus — banditus. Streiklaužu automašīna iedrāzās kādā streikotāju strādnieku grupā un smagi ievainoja vienu streikotāju.

Attēlā: smagi ievainotais strādnieks Jasudzo Omi.

Iedzīvotāju skaitīšana

Pamatojoties uz PSRS Ministru Padomes lēmumu, Padomju Savienībā 1959. gada janvārī paredzēts izdarīt Vissavienības iedzīvotāju skaitīšanu.

Skaitīšanā iegūtie dati dos precīzu ainu par iedzīvotāju skaitu un to izvietojumu, kā arī par iedzīvotāju sastāvu pēc dzimuma, vecuma, ģimenes stāvokļa, tautības, izglītības, nodarbošanās u. c. Mūsu republikā pēdējā iedzīvotāju skaitīšana izdarīta 1935. gadā. Tā tad pagājuši vairāk nekā 20 gadi, kamēr nav precīzas ziņas par iedzīvotāju skaitu un sastāvu, kaut gan izmaiņas ir lielas.

Precīzas ziņas par iedzīvotāju skaitu dos iedzīvotāju skaitīšanas dati. Šī pasākuma veikšanai nepieciešams rūpīgs sagatavošanās darbs: jānokārto māju un dzīvokļu numerācija, ielu nosaukumi, jāprecizē pilsētu un strādnieku ciematu robežas, jāizgatavo rajona karte un pilsētu plāni, jāpārbauda iedzīvotāju uzskaites māju grāmatas pilsētā un laukos.

Sagatavošanās darbi Vissavienības iedzīvotāju skaitīšanai jāveic līdz 1958. g. 1. janvārim. Mūsu rajonā sagatavošanās darbi ir vēl diezgan daudz trūkumu — nav nokārtota māju un dzīvokļu numerācija, sevišķi tas attiecināms uz privātiem namīpašumiem.

Nokavējusies Kuldīgas pilsētas un Alsungas strādnieku ciemata plānu izgatavošana. Nav panākta visu iedzīvotāju pierakstīšana — izrakstīšana māju grāmatās.

Rajona iestāžu un organizāciju darbiniekiem, kuri iesaistīti sagatavošanās darbu veikšanā, jāpanāk, lai uzzotie darbi tiktu izpildīti laikā un precīzi, jo no tā atkarīga visa skaitīšanas pareizība.

.....

Var gadīties arī tā

Vairākos kolchozos, kā „Kopdarbība”, „Dzimtene”, „Proletarietis”, „Brīvais ceļš” un citos sagādāts maz rupjās lopbarības un skābarības. Maz šeit rūpējas par esošās rupjās lopbarības uzglabāšanu, ne visi barības šķūņi ir aizslēgti.

— Biedri priekšsēdētāji! Govs iekļuvusi šķūnī un vlenā reizē apdusi barības rezerves visam gadam.

Ačgārnība

Lai nu par ko, bet par Lēpina vārdā nosauktā kolchoza valdes vīriem gan nevar sacīt, ka viņiem trūktu izdomas. Lūk, kaut vai izdoma lopkopju materialā ieinteresēšanā. Visu laiku izsniedza premijas tikai tām cūkkopām, kuras vīrs plāna iegūtos sivēnus arī saglabāja. Valdes vīriem tas, liekas, šķita novecojis ieinteresēšanas paņēmieni, un viņi izdomāja kaut ko jaunu. Šķiet, izmēģinājuma pēc, jaunais paņēmieni pagaidām pielietots pie vienas cūkkopes — Emīlijas Kalniņas. Viņai premija piešķirti četri 8—10 nedēļu veci sivēni. Lasītājus interesēs, par kādiem rādītājiem? Lūk, tie: 1 sivēnāte izkopta ālava (izstrādes dienas par lecīnāšanu aprēķinātas), viena sivēnāte izmētoties nobēgušies, nobēgušies pieci 7 nedēļu veci sivēni.

Dokumentus noformēja, kā saka, tāpat vien. To visai veikli izdarīja zootehniķis b. Kadikis. Pēc tiem bija redzams, ka Kalniņa vīrs plāna leguvusi 22 sivēnus. Var jau būt, bet tikai tad, ja šajā skaitā ir arī tie, kuri nobēgušies un ja aizmirst premiju izsniegšanā pastāvošo kārtību.

Pārējie arteja biedri šaubās, vai šāda materialā ieinteresētība saskan ar kolchoza un kolchoznieku interesēm, jo tā taču ir... ačgārnība.

N. Adatiņš

Par rubli...

Draudzības sacensības basketbolā. Afīsas vēsta, ka sacentīsies jaunie spēlētāji ar senioriem. Biļetes par rubli. Sporta spēļu cienītāji ieinteresēti. Apšveicams pasākums!

Sākas sacensības. Laukumā uzņāk jauno spēlētāju komanda. Tajā daži pirmās vidusskolas skolnieki. Starp skatītājiem dzirdami tā kā izbrīnas saucieni. Dažs kā nezinā rausta plecus. Jaunajiem tik vien mugurā kā biksītes un kājās čības. Bez tā būtu gluži kaļķi. Numuri? Tos uz ātru roku ar kritu uztriepj uz tām pašām biksītēm.

Skatītāji tā kā nomierinās. Ko nu tur, pats galvenais taču spēle.

Iet vaļā. Jaunie cīnās varonīgi. Tomēr seniori par pieciem punktiem kā priekšā tā priekšā. Jaunie piespiež. Seniori nervozē.

— Komandā spēlē Žagars un Šternbergs, — kāds bailīgi ieminas. — Tad jau bez „Jokiem” neiztik.

Sākas.

— Val tev acis nav pierē, ka neredzi, — atskan „kompliments” adresēts tiesnesim.

Tā „asprātīgais” autors seniors — Priekšsēdētājs. Tas ir it kā signāls. Senioru „kompliment” tiesnešiem kļūst arvien „asprātīgāki”.

Jaunie vēl piespiež. Seniori atpaliek. Katastrofā! Žagars neiztur. Viņš met bumbu... tiesnesim pa galvu. Tiesneši atsakās spēli tiesāt. Spēlētāji iekarsuši. Spēle rit bez tiesnešiem. Tiesnešu vietā pats uz savu roku stājas Arājs. Jaunie turpina mest bumbu grozā. Senioru nervozitāte sasniegusi augstāko pakāpi. Kāds no jaunajiem ar bumbu dodas uz grozu. Žagars neiztur otrreiz. Viņš nogrābj jauno aiz pleciem un tur ciet. Spēles temps vienreizējs. Grūsta kurš kuru var. Arājs uzjautrināts smaida. Skatītāji ierauj galvas apkaklēs un piespiežas sienai. Atkal kāds no jaunajiem ar bumbu dodas uz grozu. Stāvokli glābj Šternbergs. Viņš noķer to aiz kājas. Spēles laiks beidzies. Senioriem smags zaudējums.

Skatītāji atstāj zāli. Viņu vienprātīgs spriedums:

— Samaksājam rubli, lai nokatītos huliganiskus izlēcienus. Starp skatītājiem daudz skolnieku. Teicams paņēmieni, kā popularizēt sportu. Sacensības huliganismā notiek BASB „Daugava” vadošo darbinieku acu priekšā. Neviens neienāk prātā dažus par viņu pastāvīgajiem „Jokiem” vispār uz laukuma sacensībās nelaist. Juris Urķis

Kā pa vilņiem

Līdz ar rudens lietainajām dienām Kables mašīnu un traktoru stacijas mehanizatoriem sākas īstās nedienas — tieši degvielas novietnes dēļ. Visvairāk tās izbaudīja šoferi; ceļš uz degvielas novietni līdzinājās istai dubļu jūrai. Sakumā mašīnas vēl kaut kā tika cauri pašas saviem spēkiem, līdz beidzot tās vilka

ar... traktoru S-80! Kad dubļi sasalt — izbuktās bedres paliek un, kā šoferi smejas — brauc kā pa jūras vilņiem.

Varbūt MTS vadošie darbinieki pamēģinātu pasēdēt blakus šoferiem un no sirds papietāties par jauko braucieni!

A. Nātra

KARA

L. ŠEININS

NOSLĒPUMS

STĀSTS

(4. turpinājums)

Viņš vaiga sviedros strādāja visu nakti, formulēdams pamatojumus galvenajam slēdzienam: manevri parādīja atpalikušu tehniku, zemā līmenī sagatavotus virsnieku kadrus, sliktu karaspēka daļu taktisko sadarbošanos...

Veicels zināja, ka tikai tādām ziņojumam piekritīs un to nodos fireram, un galvenais — fireram tas patiks...

Un tiešām, neilgu laiku pēc ziņojuma nosūtīšanas par manevriem pulkvedis fon Veicels saņēma Pikkenbroka vēstuli, kurā bija norādīts:

„...Iepazīnušies ar jūsu atsūtīto ziņojumu, firers un reichsmīnistr Gerings atzīmēja tā izmērojo analīzi par mūsu iespējamā pretinieka karaspēka stāvokli un ir vienlīdz prātis ar jūsu slēdzieniem...”

Fon Veicela kungs piecas reizes izlasīja šīs rindīņas un nevarēja vien nopriecāties. Viņš pat iedomāties nevarēja, ka tas pats firers, kas „bija vienlīdz prātis” ar Veicela kunga slēdzieniem, pēc viņu karaspēka sakāves pie Maskavas 1941. gada decembrī pavēlēs „nošaut bijušo pulkvedi un bi-

jušo militāro atašeju Maskavā Hansi Veiceli par ļaunprātīgu dezinformāciju par padomju bruņoto spēku stāvokli”.

Bez šaubām, atašeja kungam kaut kas līdzīgs pat prātā nenāca.

Tani vakarā, kad atnesa Pikkenbroka vēstuli, fon Veicels tā sajūminājās, ka pretēji savai skopulībai, par ko zināja viss viņu misijas sastāvs, devās uz restorānu.

Ielūdza pat sūtniecības steno-grafisti freilēni Grietu, gara auguma blondi sieviete ar labi attīstītām krūtīm, bet ne visai stingru gaumi. „Metropolē” Veicels tā aizrāvās, ka vakariņām pasūtīja šampanieti un freilēnei Grietai pasniedza puķes un kārbu šokolādes „Sarkanais Oktobris”. Tiesa, nosaukums atašeja kungam gan neimponēja, taču šokolāde bija garšīga...

Visu to pulkvedis Veicels atcerējās tani maija rītā, kad sākas mūsu stāstījums. Viņš atcerējās arī atgriešanos Maskavā kopā ar Kraškes kungu. Maskavā Kraške tūlīt ķērās pie darba un sākumā radija vislabāko iespaidu. Viņam izdevās pat nodibināt sakarus tieši ar to zinātniski pētniecisko in-

stitutu, kur strādāja šis nolādētais konstruktors Leontjevs, kura dēļ fon Veicelim bija tik daudz nepatīkšanu un rūpju.

Lieta tā, ka jau Šmelceram, kas pirms Kraškes nodarbojās ar „operāciju Siriuss”, caur savu agentu izdevās sadabūt institūta darbinieku sarakstu, kuru nosūtīja uz Berlīni. Kraške katram gadījumam sāka pārbaudīt, vai kādam no institūta darbiniekiem nav radnieku baltemigrantu vidū, kas dzīvo Berlīnē. Un tā arī izrādījās, institūta par naktssargu strādāja kaut kāds Sergejs Petrovičs Golubcovs.

Un tajā pašā laikā baltemigrantu vidū, kas dzīvoja Berlīnē, arī atradās kaut kāds bijušais cara generalis Golubcovs, kas strādāja Berlīnes viesnīcā „Adlon” par šve-

caru. Viņam bija diezgan respektējams izskats, kura dēļ viņš bija pieņemts šajā darbā. Kraške nolēma pārbaudīt, vai bijušais generalis Golubcovs nav radnieks naktssargam Sergejam Golubcovam. Šis paredzējums it kā apstiprinājās. Kad Kraške izsauca Golubcovu, tas paziņoja, ka Krievijā tiešām dzīvo viņa brāļa dēls Seržs Golubcovs. Brālis Pēteris Golubcovs bija nomiris 1917. gadā. Golubcovs arī pastāstīja, ka šis Seržs Golubcovs darbojies Depikn armijas pretizlūkošanas daļā, pēc tam nav paguvus emigrēt, palicis Krievijā un iekārtojies Maskavā. Taču generalim Golubcovam ar viņu nebija nekādu sakaru.

Pats par sevi saprotams, ka iz-

braucot uz Maskavu, Kraške paņēma līdz bijušā ģenerāļa vēstuli savam brāļa dēlam, kā arī noplūkušā gadimē saglabājušo Sergeja Golubcova fotogrāfiju.

Sergejs Golubcovs dzīvoja Maskavā nomalē izmaltas zvērniecā. Kraškes kungs vecā izziņ grāmatā izlasīja, ka viens no pirmajiem krievu cariem — „viskļu sāka” Aleksejs Michailovičs — brauca uz šo vietu medībās, kā dēļ tā leguva tādā nosaukumā. Tagad tur varēja nokļūt ar mašīnām vai tramvaju. Kraške izvēlējās pēdējo, jo secināja, ka demokratiskāks pārvietošanās līdzeklis Maskavā izlūkdienestam mazā bīstams.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms